

El propassat dia 26 de maig vaig comparèixer davant de vostès per anunciar que volia iniciar una ronda de contactes amb dirigents del PSC, responsables institucionals i també amb personalitats rellevants de la societat civil, per copsar quina era la millor reacció als resultats del PSC en les eleccions europees i la millor manera d'enfortir el nostre projecte polític de cara al proper curs polític.

Des de la meva elecció com a primer secretari del PSC el desembre del 2011, he intentat prendre decisions i assumir responsabilitats en diàleg amb molta gent, conscient que el lideratge d'un partit socialista democràtic té una dimensió col·lectiva que cal posar sempre en primer pla.

No seré jo qui posi conveniències personals per sobre de l'interès col·lectiu.

Com recordaran, vaig ser jo qui va demanar que l'elecció del primer secretari del PSC es produís a través del vot individual i secret dels delegats i delegades del Congrés. Com així va ser.

Vaig ser jo qui va impulsar els processos de primàries per elegir candidats i candidates, com ho hem fet ja amb èxit en molts casos i de forma ben notòria per elegir el candidat socialista a l'Alcaldia de Barcelona i el cap de llista a les eleccions europees. Aquests elements cabdals d'aprofundiment democràtic estan aquí per quedar-se.

He practicat tant com he pogut i sabut el diàleg, tant internament com externament.

No cal que els recordi que en el Congrés que em va elegir vaig optar per encapçalar una Comissió Executiva d'integració de tots els sectors socialistes, i que les llistes electorals a les eleccions del 2012 van ser també integradores.

Malauradament, alguns van decidir aprofitar el caràcter plural dels nostres òrgans de direcció i de les nostres candidatures per subratllar de forma permanent i pública diferències de criteri i, fins i tot, vulnerar els acords presos de forma democràtica després d'intensos debats.

En tot cas, sóc fidel a la meva manera de ser, a la meva manera de fer, i no he volgut prendre una decisió personal de transcendència sense haver escoltat a molta i molta gent a qui agraeixo tant la confiança com la sinceritat.

He arribat a una conclusió que anunciaré cap al final d'aquesta breu intervenció.

Però voldria abans comentar, de forma telegràfica, alguns dels elements que han caracteritzat el meu mandat com a primer secretari del PSC:

- L'ofertament d'un marc d'estabilitat parlamentària al president Mas a l'inici de la legislatura. Un ofertament que fou rebutjat.
- L'ofertament d'un ampli acord en defensa d'un pacte fiscal just per a Catalunya. Un projecte dissortadament abandonat pel govern.
- La defensa de les polítiques socials, compatible amb una gestió rigorosa de les finances públiques, però radicalment contrària a l'austericidi que s'està practicant des dels governs de Catalunya, Espanya i les institucions europees.

Vull esmentar especialment l'impuls al ple monogràfic sobre la pobresa celebrat al Parlament.

- Una tasca d'oposició compatible amb la col·laboració amb el govern de Catalunya amb temes d'especial transcendència pel país relacionats amb la reactivació econòmica i la creació d'ocupació.
- El compromís d'acordar una llei electoral catalana que assegurí una millor proporcionalitat i l'elecció directa de diputats de districte.
- La defensa del paper del món local i la necessitat de dotar-lo del suport i els recursos econòmics adients per facilitar la seva insubstituïble tasca de cohesió social.
- Sé que la proposta de reforma federal de la Constitució està fent el seu camí i que esdevindrà la millor via entre els que semblen feliços o resignats davant d'un perfectament evitable xoc de trens.

Una via que, sorgida des de Catalunya, ha trobat ressò en altres Comunitats, i va esdevenir full de ruta de tots els socialistes espanyols a través dels acords de Granada.

Estic convençut que els socialistes i molts altres hem de seguir aprofundint en aquesta via que no és la tercera, és la primera perquè és la que millor serveix els interessos dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya.

Aquesta ha estat la meva feina, en la que he comptat amb el suport del meu equip i de tanta gent del PSC a la que no podré agrair mai prou la seva tasca tan generosa.

Després dels resultats europeus cal donar un senyal fort a la societat catalana: que el PSC és conscient de la necessitat d'introduir canvis i, després de parlar i escoltar molta gent, com els deia, he arribat a la conclusió que la millor manera de contribuir a aquests canvis és renunciar a la Primera Secretaria del partit durant el proper Consell Nacional que tindrà lloc el 14 de juny. El Consell Nacional del partit, en aplicació de l'article 7 dels nostres Estatuts, haurà de prendre les decisions oportunes que assegurin la governança del PSC i obrin un nou camí.

Un procés sòlid, de canvis profunds que s'han de produir en un clima de llibertat, radicalitat democràtica i responsabilitat.

Així, doncs, dissabte el Consell Nacional del PSC haurà de començar a prendre les decisions que democràticament s'acordin per tal d'iniciar una nova etapa del partit a la que penso contribuir en la mesura de les meves possibilitats, i com sempre, a disposició de tots els militants d'aquest partit i del conjunt de la societat catalana a la que servim.

Moltes gràcies.